

ACCIO

SETMANARI DE POLÍTICA ART I LITERATVRA

Núm. solt: 20 cèntims

Trimestre, 2'50 ptes. / A fora, 3 ptes.

Redacció: PRIM, 169

Administració: Dr. RÖBERT, 20

No s'admeten originals sense signatura / Dels articles signats en son responsables els seus autors

Aquest número conté:

Les Esquerres granollerines a l'opinió

INTERVIUS «D'ACCIÓ»

LLETRES AL DIRECTOR

DEL NOSTRE LLOC, ENCARA

ALS MEUS AMICS POLÍTICS GRANOLLERINS

UN ESPECTACLE DOLORÓS

ELS BOTIGUERS DE LA CIUTAT ES MOBILITZEN

PER ELS GRANOLLERINS ABSENTS DE LLUR POBLE

ASPECTE PROFESSIONAL

CRÒNICA

ESPECTACLES

ESPORTS

C.

A. B.

JOAN LLEGET

J. TRAVÉ I MARCH

FOLLET

Joan Oliveres Mauri

CONRAD

PETRUS

ANDREU FUSTÉ

Tornem a viure amb la suspensió dels actes polítics, conferències, mítings, amb una censura rigurosa, amb la suspensió de garanties com en els mateixos dies que precediren el 13 de Setembre de 1923.

Suportarà el poble, altra vegada, el desenllaç que va donar-se a aquell estat de coses?

Banc de Préstecs i Descomptes

Sucursal de Granollers

— Telèfon 191 —

Sucursals: Badalona, Figueres, Girona, Igualada, Inca, Lleida, Manresa, Palma de Mallorca, St. Feliu de Guixols, Tàrrega i Vic.

Agències: Berga, Manacor, Port-Bou, Sta. Coloma de Farnés.

REALITZA TOTA CLASSE D'OPERACIONS RELACIONADES AMB BANCA, BORSA, CUPONS I GIRS
REVISEM AMB TOTA CURA LES AMORTITZACIONS

Restaurant COMERCIAL

La casa que serveix **BANQUETS** a preus més econòmics

Marian Puig

Plaça d'Angel Guimerà, 8 : Telèfon 26

Pintures - Esmalts - Productes Químics - Queviures - Ultramarins

REPRESENTANT
dels Automòbils **BUICK**

El millor servei de Taxis a **40** cts. el km.

Servei de Granollers a Sant Celoni
Cada dimecres i dies de mercat

Serveis a Mollet i a Vic
A Mollet, els dimarts i a Vic els dissabtes

Pa de Viena

Pa integral

Croissants

FORN de CAN SERRA

Dr. Robert, 1
GRANOLLERS

Garatge BAULENAS

El més important

Reparacions

Carrosseries

CONCESSIONARI

Servei de taxis

Despatx i tallers: C. Prim, 174 * Telèfon 231 * Granollers

Pompe Fúnebres **LA VICTORIA, S. A.**

Carrer de Barcelona, 30 * Telèfon 267 * Granollers

Aquesta Empresa s'encarrega de tota classe de serveis funeraris ajustant-se a les disposicions regulades per la Llei de Sanitat.

AUTOS COTXES FÚNEBRES «HISPANO» PER TRASLLAT DE RESTES MORTALS

Gran assortit en Corones, Pensaments, Cintes, Creus, Àngels i demés estres funeraris

Aquesta Empresa garantitza al públic que tots els serveis que se li encarreguin, seran realitzats a preus més reduïts que qualsevulla altra funerària i amb tota llestesa i pulcritud.

Servei permanent

Llegim a «La Rambla de Catalunya»:

«Són 170,500 pessetes, les que costaria als ciutadans de Granollers, el famós monument.»

Tothom deu saber de què es tracta. Doncs bé: nosaltres proposem al poble, que lapidí els noms, en els llocs més visibles de la ciutat, dels regidors que tant bé han sapigut administrar els nostres cabals.

Ben mirat s'ho mereixen.

Panorama Polític

Les Esquerres granollerines a l'opinió

Al poble, a aquest poble nostre que ha sofert i suportat, com tants d'altres, amb el front baix, impossibilitat de tota defensa, les vexacions i els ultratges inferits per una actuació absolutista secular, i que no ha perdut la consciència de la seva vida i de la seva missió; que ha guardat en el més ocult del seu esperit la flama reivindicadora que avui ha d'il·luminar les seves passes vers l'obtenció dels drets que li són propis; a aquest poble nostre ens dirigim avui homes de diferents opinions, que sota el signe d'una solidaritat, integren les Esquerres de Granollers en un sol bloc, per a defensar-nos de l'esperit sectari i opressor que ens ofega, i defensar amb més probabilitats d'èxit, els interessos morals i materials que ens són comuns.

No som ni un grup, ni una fracció, ni elements d'un estament determinat, sinó una forta agrupació de ciutadans, que en el fons de nosaltres mateixos ens sentim carn, batec i esperit del nostre poble.

Aquests ciutadans, però, conscients de l'hora decisiva que estem vivint, seguirem el camí evolutiu de les esquerres, no per imposicions amb nosaltres mateixos, sinó per identifi-cacions ideològiques.

En aquest *front únic* que els liberals hem creat, per a aixecar com un sol home la nostra veu de protesta contra tota possible rehabilitació del caciquisme que fins fa poc havíem sofert i que encare avui sofrem, hi caben — i recabem el seu ingrés, — tots els homes, sigui quina sigui la seva idea, dins el camp pur, però, de les esquerres.

Volem, per a Granollers i la seva comarca, l'alliberament de tots els esperits subjectes a cacticats denigrants, i la reivindicació dels drets que com a homes i com a ciutadans ens pertocuen.

Roconeixem el caciquisme — i també el confessionalisme — com els pitjors enemics de tot poble que vulgui fer-se respectar i fer prevaldre la seva personalitat, i són, per tant, enemics nostres, no d'ara, sinó de temps.

La nostra missió, en l'ordre polític, és lluitar per la llibertat individual i col·lectiva, amb la democràcia com a sistema, per la República com a forma de govern i perquè la voluntat lliurement manifestada de cada poble, serveixi de criteri per l'estructuració dels Estats.

En l'ordre social, per la transformació profunda del règim de la propietat i del treball, en el sentit de la justícia, de la igualtat i de la dignitat humana; per la subordinació dels interessos econòmics individuals o fragmentaris, als interessos generals de la col·lectivitat, i per l'implantació de totes les reformes socials al nivell dels països democràtics més avançats.

En l'ordre moral, hem de procurar alliberar la consciència dels confessionalismes a que està sotmesa ja des de l'escola primària, emprant tots els mitjans que ens siguin possibles: Cursos, Conferències, Escoles, etc.

Granollerins i comarcans! Combatem, fins anorrear-lo, el flagell confessional i caciquista que ens oprimeix, si volem sanear l'ambient, a l'ensems que obtenir un millorament espiritual i material que respnledeixi damunt la nostra ciutat i la seva preuada comarca, el sol esplendorós de la Reivindicació, la Justícia i la Llibertat.

Granollers, 7 de Maig de 1930.

Per la **Unió Republicana**: Andreu Fusté, Manuel Condom, Joan Alabat, Projecte Anfruns, Antoni Gaig, Jacint Riera i Jaume Muntanyà.

Per **Acció Republicana**: Pere Iglesias, Enric Margarit, Domènec Colomer, Ramon Montanyà, Antoni Roca, Gabriel Sabatés, Josep M.ª Flaqué i Joan Castellsagué.

De **La Unió Liberal**: Josep Pous, Genís Montaner, Anaclet García, Jaume Bové, Sabes Fusté i Ermenegild Tubau.

Adherits a **Acció Catalana**: Andreu Busquets, Gilbert Fontdevila, Lluís Serra i Ramón i Miquel Ventura.

Per adheissions, a «La Unió Liberal», de 9 a 10 del vespre, a Andreu Fusté i Lluís Serra i Ramoa. — A la «Unió Republicana», al conserge de l'Entitat.

Intervius d'ACCIÓ

Declaracions del Sr. Valeri Mas

El Sr. Valeri Mas ens rep a la secretaria de «La Unió Liberal. Per nosaltres Valeri Mas, té en aquests moments dos aspectes ben diferents i interessants. La seva opinió com a President de La Unió, i la seva opinió sobre el moment polític.

L'un i l'altre son força interessants i creiem que junt amb les d'altres homes representatius de la nostra Ciutat, marcaran l'esdevenidor polític del nostre poble.

L'opinió— ens diu, Valeri Mas— es decanta a l'esquerra per essència. La caiguda de la Dictadura la considerava imminent; podia tardar més o menys però, estava condemnada a caure.

—Parleu-nos, si us plau, de la impressió que us va produir al ésser elegit per a ocupar la presidència d'aquesta casa.

—Vaig rebre naturalment una satisfacció, però, no vaig entusiasmar-me; conec les multituds.

—Dificultats en el desenrotllament....

—Ni una; i espero molt dels meus companys de Junta i crec un gran acert la seva elecció.

—Orientació?

—Ens porta, no a mi, si no a tots plegats, el desig de fer de «La Unió liberal» una vertadera escola de ciutadania; millor dit, que torni a ésser el que mai hauria hagut de deixar d'ésser.

—Actuació de la Junta passada?

—No cal remarcar-la: tothom la sap; era una política de privilegis que estava renyida amb l'esperit essencial del liberalisme que ha d'imperar sempre en aquesta casa. Nosaltres però, procurarem anular-la; ací tots hem de tenir els mateixos drets; mai una majoria pot absorbir una minoria.

—Quins projectes culturals teniu?

—Dintre de poc començaran les tasques: Juncal, Aiguader Miró, Pestaña, entre altres. Aquests curssets que donarem, seran una vertadera escola de ciutadania, puix que ací i cabran des de els liberals conservadors, als anarquistes.

—La colònia escolar?

—Tenim un gran interès en què no deixin de existir; hem de procurar-ho per tots els mitjans.

—Com queda ara l'«Ateneu Obrer»?

—L'obra que realitza l'Ateneu la considero completament deslligada de l'obra que realitza «La Unió Liberal»; per tant, continuarà subsistint, a més, que resten allí elements per fer-la continuar com fins ara.

Situació política local?

—Es d'imprescindible necessitat a Granollers formar una concentració d'esquerres veritat, però,

veritat. Per la orientació que ha de prendre el poble davant els problemes que se li presentin no sols en un aspecte local, si que també general.

—La vostra situació política?

—Jo soc apolític amb el sentit que es considera la política. No crec amb el parlamentarisme per què soc un amant de l'acció directa; sense intermediaris. Soc polític, però, sempre que l'acció es porti al carrer, que és allà on crec que deuen donar resultats els moviments dels pobles.

—Quin concepte us mereix la joventut?

—Jo hi tinc tota la esperança i crec que ha de sortir d'aquí, de la nostra ciutat. No n'hi ha a Granollers cap altre que pugui fer la feina que es pot fer aquí.

C.

(La setmana entrant: interviu al Sr. Francesc Torras)

Lletres al Director

Sr. Director d'Acció

Molt Sr. meu:

Llegit i rellegit el nombre del periòdic que vos-
tè tan acertadament dirigeix, corresponent al dia 4
del corrent en el que s'hi publica la interviu que
vaig tenir amb un dels seus redactors, em plau
manifestar-li amb l'únic desig d'aclarir les meves
manifestacions referents a la placa que donava el
nom d'en Torras, al carrer que havia estat del doc-
tor Robert, que no foren interpretades tal com vaig
manifestar-les en la conversa de referència.

En el Ple Consistorial del dia 22 de Març darrer
i en el dia de la interviu vaig dir, i repeteixo ara,
que al proposar, com a integrant de la comissió
nomenada al efecte, canviar el nom de l'il·lustre
Dr. Robert pel de Francisco Torras, vaig sofrir una
equivocació que lamentava i que l'havia volgut rec-
tificar ara, però de cap manera podia referir-me a
la consideració personal qu'em mereix l'ex-Diputat
per Granollers.

Espero de la cavallerositat de vostè que tindrà
a bé publicar aquestes lletres, per lo que li resta
agraït el seu afectíssim servidor

ANTONI CUNILLERA

15 Maig 1930.

N. de la R.—Nosaltres varem creure interpretar fidel-
ment les paraules del Sr. Antoni Cunillera. No obstant, no
tenim cap inconvenient en publicar la seva atenta lletra,
malgrat haver-se donat compte tant tard la mala interpreta-
ció de les seves paraules, per evitar espectacles que no fan
per nosaltres.

Tenim però d'aquest afer la consciència ben neta, i no
en parlarem més.

Un remei segur per l'estómac: **DIGESTONA CHORRO** Preu 3 ptes.

VOLEIADISSA

V

DEL NOSTRE LLOC, ENCARA

—Bé, amic; em plau el vostre setmanari, però trobo inescaient en aquests moments, que no definiu clarament i terminant la vostra posició política dintre de la localitat, més que més quan sembla que a hores d'ara s'imposa la definició de cadascú, políticament parlant, i les ambigüetats—per dir-ho més clar— les mitjes tintes, no satisfan a ningú després de considerarles inoportunes.

—Tanmateix, no creiem que sigui així. Ben definits estem i bé heu pogut llegir-ho si així us ha plagut. El què passa però, és que ací a la nostra ciutat — sensible és constatar-ho — la política hom l'entén generalment, d'una manera simplista i elemental; l'abstracció no compta. Cal que, per a què sigui entés l'individu que es llança a la política activa, digui rotundament i simple, que ell va contra d'aquests o d'aquells, per a poder considerar-lo ben definit i saber on en realitat radica la seva pròpia actitud. De manera que no basta pel què dieu, que nosaltres propugnadors de la ciutadania i el liberalisme, ens limitem, com diuen els mots, a fer obra ciutadana i liberal, si no que tot altrament, cal una definició clara i espectacular a fi de no deixar cap classe de dubtes en el terreny polític local.

—Si; efectivament ha d'ésser així mateix, si és que preteniu crear-vos un sector polític, si més no favorable, que almenys comparteixi públicament amb vosaltres les vostres opinions. De no fer-ho així, tothom se us mostrarà recelós i difícilment creareu partit, com diem vulgarment.

—Potser teniu raó. Nosaltres no crearem partit, ni crearem el sector polític afecte a la nostra personalitat, però això serà perquè tampoc entra en els nostres càlculs de què es pugui fer. D'altra part, més que política tal com és entesa, nosaltres ço que pretenim és fer un apostolat de la nostra obra, llançar la sement perquè fructifiqui la terra amb tot el seu esplendor. Ens trobem en terreny inculte, políticament parlant, que uns senyors desaprensius gairebé sempre han maldat per aprofitar-se'n, sense preocupar-se ni un sol moment —i això perquè els resultats els hi haurieu estat adversos— d'assaonar-la degudament. Constatem a hores d'ara la falta de passió política a la nostra ciutat. Ací només hi han torristes i antitorristes; si és aquesta la definició que cal, no ens costa pas gens de fer-la: no som ni

una cosa ni l'altra. No ens interessa el capdillatge de un curt-de-vista que se li acaba l'òrbita d'acció i els seus afectes i sentiments polítics en els termenals de la ciutat, ni aquells que, només per què aquest és això, en són contraris. Nosaltres tots, homes idealistes, tenim la nostra pròpia manera de pensar i veure l'aspecte polític de la localitat. Som però —i això perquè resteu satisfet— catalanistes i republicans i coincidim ensem, en què abans que tot cal intensificar la feina de civisme i ciutadania, qüestió previa, que l'home que vertaderament estima la ciutat, en cap moment pot deixar abandonada.

—Aleshores, si no teniu inconvenient en fer públics els vostres sentiments polítics, per què no empreneu la vostra tasca sota el signe demostratiu de les vostres idees, evitant així confusions innecessaris?

—Senzillament: mai hem concedit una importància excessiva a les etiquetes. Volem que s'ens judiqui i mesuri per la feina acomplida i per la conseqüència que podrem tenir amb les pròpies conviccions. Una filiació pomposa i oportuna feta pública, aprofitant-nos dels moments presents, confessem que no ens acaba de satisfer. No creiem convenient passar per oportunistes ni tampoc per aprofitadors. Lliures com som, guaiem amb serenitat el panorama polític que ens ofereix la ciutat nostrada, no deixant de laborar per Ella, la que voldriem veure la primera en la marxa ascendent per la lliberació de l'individu i de la col·lectivitat, esquinçant el drap matusser del localisme, entrebanc primicer per a el desenvolupament del home d'esperit obert i liberal, del ciutadà model, que estima per damunt dels molts raquitismes i petiteses, les seves pròpies conviccions.

A. B.

Als meus amics polítics — granollerins —

Tanmateix amics, Acció és un títol ben adient i que respon amb tota justesa a l'inquietud del moment actual.

Per un periòdics d'idees i de lluita, Acció no és una paraula buida, ans bé equival a un toc de clari anunciant un desplegament d'activitats amb el sà i noble intent de vivificar la faç política de la ciutat, mitjançant un ample moviment que empenyi el poble a cercar la brúixola orientadora de llurs destins.

Això és el que'm diu el cor que voldria fer Acció. Ara bé: permeteu-me unes observacions. Darrera Acció, qui hi ha? A qui representa Acció? Es portaveu d'algun agrupament determinat?

No patireu més de l'estómac prenent **DIGESTONA CHORRO**

Heus-ací tres preguntes que m'he fet, no sense recança, donat el desconcert que sembla establitzat a Granollers.

En altre temps fer veure la llum a un periòdic local, no tenia gran importància, com tampoc era cosa ben essencial determinar clarament llur matíç polític; més ara, i sobretot a Granollers, després dels últims esdeveniments, és quelcom transcendental crear un periòdic amb etiqueta idealista, car implica assenyalar una orientació ben definida així en l'ordre local com en la política general; i aixó amics, suposa una gran responsabilitat pels que es llançan a la palestra com heu fet vosaltres amb magnífica senzillesa.

Em suggereixen aquestes consideracions el fet de que malgrat el temps transcorregut des de la estrepitosa caiguda dels idols locals, no s'hagi pogut entrellucar encara quina orientació ha d'imprimir-se a la nova promoció política granollerina; perquè siguem sincers; si a destruir el pedestal que tots crèiem funest, s'hi va llançar el poble a cegues, esperonat per les primícies d'un esdevenidor millor, ara que s'ha aconsegit allò que semblava infactible, no es just que a aquestpoble — presentat sempre com insensible a tota idea noble i heròica — se'l deixi quasi a les palpentes, talment com si res hagués succeït.

No amics (al'ludeixo a tots els que m'en siguin políticament); cal satisfer el poble i anar a una articulació de forces dintre els elements afins cercant el punts bàsics on pugui haver-hi una concordància de pensament — moralitat administrativa i intensificació de la cultura, en l'ordre local, i acceptació del fet natural i històric de la nacionalitat catalana i la forma de govern republicana pel que toca a la política general — i considerada la nova era política en l'esmentat sentit, serà hora de donar plasmació al programa mínim amb un fort agrupament que permeti fer cara a la lluita per la llibertat; puix seria un espectacle vergonyós que de tant xi-xarri no en quedés si no un conglomerat antitorrista, sense cap contingut ideològic, quan arreu de Catalunya es procedeix a la constitució de noves forces sota el lema de Catalunya i República, cosa incomprensible que no hagi estat ja feta a Granollers, ara que les circumstàncies hi empenyen en forma inexcusable.

Si amics, tots, els que formeu Acció i els afins que esteu al marge, deveu fer quelcom que doni la sensació que Granollers també vol anar a l'hora que marca el rellotge polític de Catalunya. Per amor a la ciutat i per a satisfacció de l'esperit, feu honor al significat de la paraula acció.

JOAN LLEGET

AQUEST NÚMERO HA PASSAT
PER LA CENSURA

Un espectacle dolorós

Sí, amable lector; dolorós ha estat per el cronista, l'espectacle que una part de la massa que diu sentir l'irredentisme pairalista, ha donat després que s'ha finit aquest període de sis anys, quatre mesos i tretze dies. Després que s'ha finit aquest període que és un dels més barroers de la *Dictadura* que per Catalunya i per totes les valors que dins d'Ibèria, representen un afany de lliberació, és, ja, secular.

Concretament, el cronista es refereix al fet de l'exhibició de llacets barrats en les solapes dels vestits dels joves, i sobre el pit de moltes dames i dames.

El qui això escriu, quan va saber la caiguda del *invicto caudillo*, tingué — naturalment — una alegria, incopsable, de tant gran. En aquell moment, ja no sentia odi als botxins dels temps immediatament passats. La dolor era ja esvaïda i creia que un tant perllongat forçat silenci, hauria servit, si més no, per que els nostres entusiasmes, comprimits per fòra, travessessin la dermis de fòra a dins invadint així la carn i la sang, el cervell i el cor.

Al cap de pocs dies però, el cronista pogué constatar que el govern (sic) d'En Primo de Rivera, ni per això havia servit.

En efecte, molts — més dels que amb tot era lògic suposar — es posaren altra volta el llacet al trauc de la solapa, i... nois, a lluir toquen! Es creien que d'aquella manera feien pàtria! Hom veu ben bé que entre nosaltres, hi ha més incorregibles, que a l'infern desagraïts.

Són molts encara els qui no s'han donat compte que — precisament per raons de catalanitat — hom s'ha d'apressar a cloure definitivament l'*etapa cridanera* del moviment pairalista. Tot amb tot, reconeixent però els serveis que en els seus temps ha prestat. Qui pugui veure, veurà com això, avui, 1930, està tot superat.

El catalanisme ja no es una cosa de porró, llacets, pomells, barretina i «pàgines viscudes»; ja no es folk-lore, ja no es tradicions regionals, sinó que és la afirmació de la personalitat de tot un poble. D'una part — si voleu — per raons de passat històric, però de l'altra — i aquesta és la més important i única eficient — per la voluntat expressa i actual dels individus que'l componen.

Catalunya endins? Bé, molt bé. Però per anar a buscar els trets bàsics de l'ànima nacional, les categories i no les anècdotes. Sols així hom podrà anar Catalunya enfora i federar-se — unir-se com deuen estar els homes — no sols amb Espanya si no que també amb Europa.

Hi ha en el fet dels llacets una segona part que

El millor per l'estómac: **DIGESTONA CHORRO**. Preu 3 Ptes.

tot i essent ridícula —o precisament per això— esdevé colpidora.

Només el general Berenguer ha tornat estrenyer la corda, fins al punt on l'havia trobat i algun *agente de la autoridad* ha demostrat que allò no li plavia gaire, que adéu! barres vermelles que durant el dia pel sol, i el vespre pel wolframí incandescent brillaven per les nostres Rambles.

El cronista admira els homes que són conseqüents amb els sentiments que diuen sentir. Malgrat siguin els oposats als seus. Prefereix més un adversari noble que un company fals.

Que creieu que el catalanisme s'arranjarà a força de llacets i de cantar l'Emigrant? Bé, però no us el tregueu ni calieu mai per més amenaces i perills que hi hagi. Llavors que la vostra ostentació té una valor subversiva, és quant ofereix mèrit. Opineu lliurement, però seguïu les normes que el vostre coneixement de les coses us imposa. Aleshores mereixereu ésser respectats. I si alguna vegada en el parlar, us referiu a algun d'aquests homes que enllà de la frontera senten l'anyorança de la terra, per la qual s'han sacrificat, sols aleshores les vostres paraules no seran un insult.

Però, per qui més estimeu, no doneu ocasió de que ningú —com el cronista ha tingut manta ocasió de veure-ho— pugui sofrir al veure la inconseqüència, la traïció que representa portar un llacet barrat al trauet de la solapa, llegir «La Vanguardia», qualque Fernández, Mata o Flòrez d'allà baix i deixar anar endemig de la conversa una sèrie inacabable de «buenos», «luegos», «sinembargos», etc., etc.

J. TRAVÉ I MARCH

Barcelona, Maig.

Els botiguers de la ciutat es mobilitzen

Ja hi tornem a ser! Els botiguers de casa nostra es mobilitzen per a sacrificar-se mútuament en bé de la ciutat.

Déu els ho pagui.

No en tenen prou de la feina d'administrar a casa seva, que pensen dedicar-se a administrar, també, els afers que partanyen a la col·lectivitat.

Gràcies, senyors, moltes gràcies.

Naturalment, com que no tot han d'ésser sacrificis en aquest món i un jorn s'haurà de pensar en premiar els seus treballs, s'han decidit a constituir-se en partit polític, per treure'n tots els profits, el dia no llunyà que el partit dels botiguers arribi a manar.

L'arròs, l'espart, la cansalada i el panís, tot amanit amb un xiz de benzina, fa una samfaina suculent anomenada «Comité Liberal Romanonista»,

que serà una menja deliciosa d'aquest temps, per tots els vallesans.

No deixa de tenir gràcia que en terres del Vallès s'hi cuini aquest plat tant original. Fós pastat en un poble de Guadalajara... és allò que diem... Allà un plat romanonista és la cosa més natural.

Però a Gransllers, en el cor del Vallès...

Voleu dir que no han confós el Montseny amb la «Sierra del Guadarrama»?

Quina relació pot tenir el senyor Comte de Romanones amb la gent de la lliura, el quilo i la mitja cana de Granollers?

Ai bon Déu! Voleu dir que no passarà una cosa estranya?

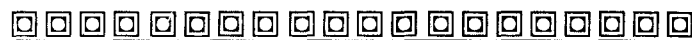
Això no es normal, senyors! Haguessin pres per divisa els pesos i mesures del seu ram, tothom ho comprendia... però, pendre per patró el senyor Comte de Romanes, crear un Comitè Liberal Romanonista, això és un enigma. No hi ha cap solució que hi quadri. Això és un misteri que a la curta o a la llarga haurem de procurar esbrinar.

Jo prou he mirat i barrinat cercant els motius que pogueren induir a ésser «romanonistes» els botiguers de Granollers.

Confesso que no he pogut posar-ho en clar.

Aquesta estranya devoció de última hora, aquesta predilecció sentida (ai pobrets!) per joves que tot just neixen en la política i ja es senten «romanonistes» amb tots els atributs que el seu càrrec requereix, això m'ha dit que els homes d'ideals democràtics i catalans haurem d'estar en compte, vetllant sol·licitament, perquè hi ha gent interessada a mantenir el poble en l'estat de letàrgia com ha viscut fins ara, per poder sotmetre'l a la seva lliure voluntat com en el transcurs d'aquests darrers quinze anys.

FOLLET

Per els granollerins absents de llur poble

Mantes vegades he tingut discussions i polèmiques amb granollerins, que davant de tertúlies, penyes i altres llocs, s'han mostrat indignadíssims criticant a tort i a dret les coses del poble nadiu,

M'he vist obligat a protestar-ne, dient que nosaltres com a fills de Granollers, venim obligats a defensar amb una puresa de mires, tot el que poguem tenir de bo, i més eficaç que criticar, és esforçar-se en corregir tot el que creiem perjudicial a la nostra dignitat ciutadana,

Quin poble no té malfiança en certs individus? Generalment tots. Si nosaltres hem tingut la dis-

Curareu el vostre estómac prenent **DIGESTONA CHORRO**

literatura i Art

Aspectes professionals

La valoració del individu en el seu aspecte professional esdevé en l'opinió pública, la pedra de toc en un munt d'a-

preciacions, comentaris, controvèrsies i mires particulars, les quals donen al concepte d'aquell els més oposats criteris.

L'intel·ligència personal de cadascú té la seva màxima capacitat, tot i que estem convençuts, encara que es digui el contrari, que la situació econòmica resol en gran part el desenrotllament intel·lectual del home per excel·lir en plena forma en la seva professió.

El poble que s'ha immortalitzat per l'intel·ligència i l'amor patri dels seus homes en moltes ocasions, ha viscut l'enveja i l'indiferència, forçada per el procedir malèvol d'altres fills, pròdigs a la seva història.

Després d'aquests preàmbuls anem a exposar el nostre punt de vista *el nostre irònic punt de vista* referent a la cotització del individu en la seva intel·ligència professional.

Quan la persona en discussió ho és en termes artístics o literaris, obté un relleu molt més enlairat que la intel·ligència manual o mecànica; apart de la diferència de sentiments (espiritual i material) que's porten ambdós aspectes, es forma a l'entorn d'un i altre la leprosa nissaga, el gram de la mala fe, estès en els diferents ordres socials, per protegir l'esperit retrògada i de mal averany que mina en l'interior dels que viuen coaccionats per el seu

propi caràcter, eterna oposició per destruir el valor veritat de *cada cosa*.

Quants homes trobaríem que per fomentar la destrucció professional d'altres individus, prefereixen restar en la foscor de l'intel·ligència pública per no ésser criticats i tenir ample marge en la crítica de llur conveniència, portada per el seu corsecador anhel, destructor del cervell que va en camí d'una floreixença professional.

Naturalment que no tothom discuteix amb aital forma, ja que hi ha l'interessat per la claretat professional d'altre, i el defensa obeint a una ordre —diem-ne— de sentiments admiratius, per contrarestar la falta de consideració, dels que sotgen per el fracàs, dictat per una monomania equivocada.

Encara que no cau en terra erma l'apoi moral que atorga un sector determinat a una capacitat reconeguda, espaordeix pensar el decaïment moral a que es sumeix el temperament feble, per combatre la mola abassegadora d'un pervindre de possibilitats esplendoroses, essent el més sensible, l'impotència amb que'l deixa per a la defensa de la noble lluita professional; la veritat nua de la maldat del mon, condemna en primer lloc el desprendiment de les intel·ligències clares; els judes es cuiden de segar-les, igual que a les vides la dalla suprema.

Amb llàgrimes del cor comentem aquest procedir i com el ferit en mig del combat moral que's desenrotlla entre una intel·ligència i una oposició absurda, ens debatem per el reeiximent de la raó natural; recordem amb amarguesa, unes paraules que Feuillet ens diu en una de les seves novel·les: *Ditxosos aquells que no tenen història*.

CONRAD

sort des de fa molt de temps i en diversos períodes, d'ésser mal administrats i dirigits per homes d'una política nefasta, no mereixedora d'una ciutat del desenvolupament com la nostra, no per això es deu renegar d'ella; ans al contrari, hem de voler-la perquè és el poble dels nostres amors i per a prodigar-li totes les atencions que el seu cas requereix. Cal, doncs, que procurem entre tots, que no es repeteixin els fets que anaven degradant l'espiritualitat, si més no... local.

Si les nostres empreses industrials o altres afers, ens han portat l'obligació de deixar el poble de la nostra infantesa, no per això hi ha motiu de no voler-ne saber res. Si tots els que en vivim fora, ens interessessim i volguessim viure les angúnies i satisfaccions com ens pertany, tots aquests greus defectes que hi trobem no serien possibles. Es ne-

cessari, doncs, que hi aportem la nostra col·laboració més entusiasta per a arribar al restabliment del prestigi perdut, fent que Granollers pugui continuar la seva marxa ascendent i progressiva que li permeti de situar-se entre'ls pobles de Catalunya d'una espiritualitat nostrada ben marcada i definida, i pugui ostentar amb orgull el noble títol ancestral de Capital del Vallès.

No n'hi ha prou d'interessar-nos solament dels balls espectaculars de la Festa Major. És necessari quelcom més. És necessari seguir pam a pam tots els dalers i aspiracions que mouen a ella i no oblidar-se, sobretot, del lloc on per primera vegada, un hom va començar a sentir i a pensar,

Renegar d'això és despreciarse a sí mateix.

JOAN OLIVERES I MAURI

La **DIGESTONA** Chorro, cura, calma i no perjudica. Preu 3 ptes.

CRÒNICA

Durant la prop-passada setmana la Sucursal en aquesta ciutat de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis, ha rebut per imposicions, pessetes 146.294'25 i ha pagat per reintegres, pessetes 123.333'95; resultant un saldo a favor de les imposicions de pessetes 22.960'30, havent obert 20 llibretes i comptes d'estalvi nous.

Enquadernacions Joan Carbó

Sant Roc, 15 :: Granollers

El nostre bon amic Ramón Montaña ha vist enjoïada la seva llar amb l'adveniment d'un formós nen, que feliçment ha deslliurat la seva gentil esposa Francisqueta Cladellas

La nostra enhorabona.

Segells de Cautxú - Llibreria Carbó

Sant Roc, 15 :: Granollers

SUBSCRIPCIÓ PRO-PRESOS I EXILIATS

Suma anterior	86 pessetes
Ramón Montaña	5 »
Josep Castany	2 »
Ramon Estrada	2 »
Emili Cot	2 »
Marius Escofet	2 »
Jacint Calvet	2 »
Josep Illa	1 »
Francesc Serra	1 »
A. Busquets	2 »
Lluís Romagueras	2 »
Josep Sol	2 »
Lluís Plà	2 »
R. X.	5 »
Francesc Pagès	2 »
Total	118 »

Es reben donatius a la nostra Administració i a la Sabateria Romañó.

Flan Callís La Garriga

AMB CINC MINUTS PREPARA UN POSTRE DELICIOS

Demaneu-lo a totes les Confiteries i Tendes de Comestibles

Dimecres a la tarda fou conduït a sa darrera estada acompanyat per una nombrosa manifestació de dol, prova palesa de les moltes amistats que en vida gaudia, el president del «Centre Catòlic» En Josep Gorina i Sol. (E. P. R.)

A la seva família nostre més sentit condol.

Senyora i senyoreta: recordi que la casa millor servida de «figurins» aquí a Granollers és a can Carbó

Sant Roc, 15

En la reunió cel·lebrada dimecres, sota la presidència de l'Alcalde, per representacions de totes les entitats granollerines i representants de periòdics, va acordar-se ratificar l'acord pres antetiorment, de cel·lebrar la Festa Major successivament tots els anys l'últim dijous d'Agost

Banyeres - Waters - Lavabos

Compreu-los a J. A. Clavé, 21 - Granollers

Diumenge prop-passat va quedar constituït el Grup Esperantista «Inte Ligo Kaj Fratedo» (Unió i Fratèrnat). S'aprova ren els estatuts i es procedí al nomenament de la Junta del Grup, quedant integrada pels següents individus: President, Maria Tuset de Montaña; Vice-president, Josep Piñol; Secretari, Dolors Vilà; Vice-secretari, Alexandre Estrada; Vocal primer, Isidre Barbany; Vocal segon, Ignasi Montasell; Vocal tercer, Antoni Vidal; Vocal quart, Maria Iglesias; Caixer, Joan Montaña i Comptador, Jaquima Sitjà.

Oueda acollit aquest Grup a «La Unió Liberal».

Sastreria Farràs

Plaça Constitució, 5

Dijous va ésser detingut per el guàrdia municipal Bernabé Soligó, el pillet professional Jean Fàbregas Simó, el qual acabava de robar un cistell de polleria que contenia 28 caps de bestiar. El cistell va poder recuperar-se.

Sou un amic de l'obra d'Ignasi Iglesias? Si ho sou associeu-vos a la nostra tasca inscrivint-vos a l'edició de les «Obres Completes» de l'immortal dramaturg a la llibreria Carbó que hi tindreu el 10 per 100 de descompte.

Amb gran alegria i satisfacció, els veïns de la plaça del Peix han vist desaparèixer els munts de terra que de molt temps omplenaven la mateixa

ESPECTACLES

TEATRE

FESTIVAL PRO-PRESOS A "LA UNIÓ LIBERAL"

Dissabte passat, dia 10 del corrent, va celebrar-se en aquest teatre l'anunciat festival a profit dels presos i exiliats.

Van cooperar-hi diferents elements d'aquesta ciutat, resultant un acte brillantíssim, malgrat l'oposició que es feu per part de certs elements bon xic detestables, hi concorregué un nombre i selecte públic, recaptant-se unes 360 pessetes.

Cal felicitar a la Junta de «La Unió Liberal» organitzadora d'aquest benèfic festival, donant així una prova de ciutadania que poques vegades havíem vist fins ara en aquell local.

També es representà en el mateix teatre, el dia 11, a la nit, l'obra en vers original de Joaquim Montsro, «La Cançó de la Puntaire», inspirada en la poesia d'En Manuel Ribot i Serra, amb il·lustracions musicals del jove mestre Josep Casas Augé.

L'obra plagué a la concurrència.

PETRUS

Sastreria de Josep Castany

S'han rebut les últimes novetats per la present temporada
Especialitat en Trajos de Senyora :: Preus reduïts

Carrer de J. Anselm Clavé, 10

GRANOLLERS

Curareu el vostre estómac prenent **DIGESTONA CHORRO**

ESPORTS

FUTBOL

GRANOLLERS S. C. 4 - TARRAGONA 1

El camp del Granollers ofereix un aspecte bonic ja que l'entrada sense ésser de gran solemnitat, és força acceptable.

Comença el partit després de tres quarts d'haver marcat el nostre cronòmetre un quart de cinc; això vol dir quaranta cinc minuts més tard de l'hora anunciada.

Surt el Granollers contra sol. Un xut formidable d'Antic és desviat a còrner que es tira sense conseqüències. Un xut de Muñoz segueix la mateixa sort; segueixen encara una sèrie de jugades davant la porta del Tarragona, portades per Martí que està formidable, però sense resultat degut a la nerviositat de la davantera local. Saura al tirar un freu marca el primer gol per el Granollers valent-se d'un «truco» originalíssim amb cooperació d'En Muñoz. El Tarragona no dona senyals de vida, sols Tort toca alguna pilota amb una mica de gràcia. Tort al desviar un xut d'Antic, entra la pilota als seus dominis marcant així el segon gol per els blancs. Consta que no diem que el defensa Tort és l'únic del Tarragona que toca les pilotes amb quelcom de gràcia perquè hagi marcat un gol per els locals, sinó que ho diem perquè és l'únic que no va de bòlid. Segueixen unes jugades perilloses que feren sentir als tarragonins més pesimistes que un dilluns al matí; Muñoz en un avanç netament personal, després d'uns *driblings* de lluïment marca el tercer per els de casa. El Tarragona intenta treure's la pols de sobre, però Martí i Ortuño els tallen les possibilitats com si fossin dos "municipals" amenaçant-los amb la multa. Un nou avanç de Muñoz, que és l'únic que es mou de la davantera, molt ben portat, passa a Lladó que d'un xut fortíssim marca el quart gol, acabant la primera part amb el resultat de quatre a zero a favor del Granollers.

A la segona part passà un cas extraordinari. Aquell Granollers famós de les lluites amb el Mollet i aquell Tarragona potent d'altres dies, que pesi haver resultat un rave ja la primera part, encara en tocaven alguna, s'entestaren en fer-ho malament, marcant els tarragonins el seu únic gol en una d'aquelles jugades de «no la toques tu; jo tampoc». En fi, aquesta part ens causà l'impressió d'una paròdia d'un partit de futbol celebrat a Torredembarra entre el Gratallops S. C. i el F. C. Masquefa.

De totes maneres anem acumulant victòries. Endavant! que som més optimistes que un dissabte al mig dia.

ANDREU FUSTÉ

LA FESTA DEL PEDAL

Avui es celebrarà a la nostra ciutat la XVIII Festa del Pedal. Aquestes importants manifestacions esportives que venen realitzant-se en les ciutats més importants de Catalunya des de l'any 1913, son un vertader estimul a l'esport ciclista a l'ensens que és una llaçada que estreny germanivolament els pobles.

Voldriem parlar-ne extensament com es mereix l'importància esportiva d'aquesta festa. Però hem de concretar-nos a exposar solsament el programa sota el qual es descabellarà la festa.

Sortiran els ciclistes a les sis i mitja del matí del Saló de Sant Joan (Barcelona) arribant a Granollers per allà les nou. Tot seguit es dirigiran a la casa la ciutat on l'Ajuntament donarà la benvinguda a la caravana, dirigint-los qualques personalitats la paraula.

A les 11, i al mateix Ajuntament tindrà lloc el concurs de caritat, adjudicant-se varies bicicletes adquirides per subscripció popular, mitja hora després es procedirà a l'entrega solemne davant de les autoritats, delegats i personalitats de la nostra ciutat, de la part que a cada una se li assigni del producte líquid obtingut per la Festa del Pedal.

Apart aquest programa, el sub-comitè de Granollers ha organitzat els actes següents:

A les 10. Concert per el coro «Amics de la Unió».

A les 12. Audició de Sardanes a càrrec de la cobla «Vilaró» de Granollers.

A les 3 tarda. Cursa de cintes ofrenades galanament per distingides senyorettes de la ciutat.

A les 4. Tindrà lloc un partit de futbol organitzat per el «Granollers Sport Club» dedicat als ciclistes de la localitat.

Tot fa preveure un èxit complet; no cal dir com ho desitgem per els coratjosos organitzadors de la nostra ciutat i per els benèfics fins a que va destinada la recaptació.

Festes com aquestes enalteixen l'esport i la ciutat que els hi dona acollida.

Les plaques dels carrers

Una feina bona que podia haver fet el tristement cèlebre ajuntament de la Dictadura, era la de retolar els carrers.

Ja ho van fer, direu... Però fillets de Déu, de quina manera... Es veu que no volien que l'*aciento* els traís que eren del terror.

La feina que devien tenir per traduir el «Carrer del Rec», «Carrer del Foment», «Carrer de les Travesseres», «Carrer de les Minetes», etc., etc.

De la mateixa manera que posaren «Calle de Prim», «Calle de Murillo» o «Calle de Bruniquer» volent honorar tant altíssims personatges. (pobre Bruniquer! quin cinisme posar el seu nom en aquell carrer) així mateix ens plantaven la llufa amb les plaques de la «Calle de Rech», «Calle de Fomento», «Calle de Traveseras», «Calle de Minetas» i alguna altra, encara, que hi deu haver.

Es que no hi havia cap regidor llicenciat en filosofia i lletres o bé un filòleg expert que'ls ensenyés la manera correcte de retolar els carrers?

Com no, abans de posar-se en evidència, una discreta pregunta a Segona Ensenyança ens sembla que no hi hauria estat per demés.

Servei d'AUTOS-TAXI

de J. ROSELLÓ

SERVEI ECONOMIC

Marquès de Montroig, 82 - Tel. 118

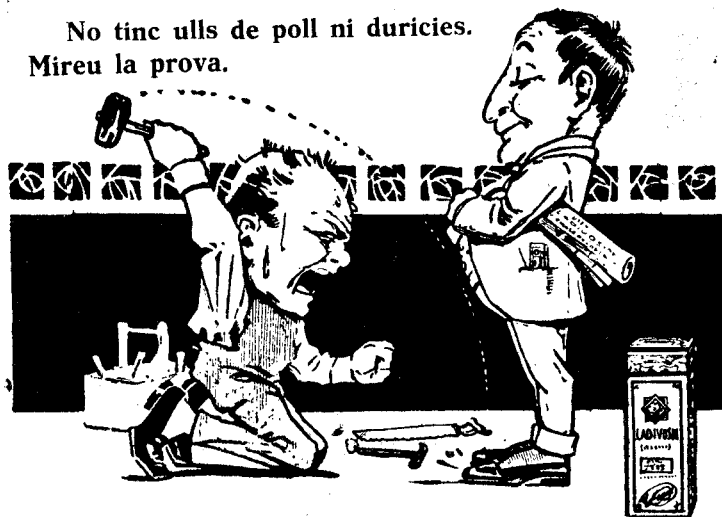
Parada: Plaça Maluquer i Salvador - Tel. 168

GRANOLLERS

AMB L'US DEL CALLICIDA

LADIVONSIM

No tinc ulls de poll ni durícies.
Mireu la prova.

VENDA: Farmàcies, drogueries i centres d'específics.
A l'engròs: F. PUIG SUREDA, P. Sant Joan, 53. Barcelona.

Màquines d'Escriure

P. de Gràcia, 114 **J. VIDAL** Barcelona

Abonaments de neteja i conservació a 45 Ptes. l'any
(Una neteja al mes)

- Dirigir-se al representant: **Ramón Garrell** - Riçoma, 58

Aigua Vall-Par

Font Sant Albert
VALLCARCA (Barcelona)

La millor aigua de taula

Lleugerament mineralitzada

Pura * Lleugera * Digestiva

Dipòsit general:

C. París, 174

BARCELONA

Sabateria Romañó

de

MIQUEL VENTURA

Especialitat en el calçat fet a mida
PREUS LIMITATS

Plaça Constitució, 30 Granollers

Fills de Joan Piguillem

TALLER DE SERRALLERIA
per a tota classe d'obres i construccions

SOLDADURA AUTÓGENA

Construcció, venda i reparació de Bicycles de totes marques
ACCESSORIS DE TOTES CLASSES

Portalet, 4 bis Granollers

Senyora:

A vostè li cal vestir amb distinció i subjectar-se a les múltiples exigències de LA MODA

Li plau la llana?

Prefereix seda?

Li calen articles clàssics per atendre les necessitats de la llar?

La casa Montaña

posa a la seva disposició les seves extensíssimes col·leccions d'articles per la propera temporada.

Plaça Constitució, 36
Carrer de Barcelona, 1
GRANOLLERS